

בעזהש"ת

דבר חריף

ראש השנה
שנת תשפ"ה לפ"ק

לשה"ק

נלקט משיעוריו של
הגה"צ רבי יהושע העשיל שארף שליט"א
רב ואב"ד חסידי רוז'ין קרית יואל

הוצאת מובחר

לשמוע שיעורים

בארה"ב על מספר הרגיל של קול הלשון 1.718.521.5231

לחורש"י 3.1.1.5.27 - לגמרא 3.2.2.14 - לשו"ע 3.3.6.28

בארץ ישראל 073.321.1792

מען קען הערן די שיעורים אין אמעריקע

אויף א דירעקטע נאמבער דורכן רופן 646-934-6134

אפשר למנות לקבל השיעורים בכל יום דרך קול הלשון

שמעו ותחי נפשכם

ראש השנה

ולעשות ולעשות בכל רמ"ח איבריו לעסוק בתורה עבודה וגמילות חסדים. 'קויתי ה' קויתה נפשי', אם אנחנו רוצים שהישועה תבוא מיד, כשאנחנו נמצאים עוד בהאזינו א', בהימים הראשונים עוד לפני ראש השנה, 'ולדברו הוחלתי', אנחנו צריכים לעשות כל היותר ששייך תורה עבודה וגמ"ח.

דרך אגב אפשר לומר בדרך צחות, לפעמים בא לאדם איזה מחשבה שאיננה אהובה אצלו, או הוא נמצא במצב שאיננה אהובה אצלו, צריך לדעת שכל מצב שאנחנו נמצאים הוא כל כולו מאתו יתברך, ואין לנו מה לריב עם המצב. כתיב וה' ברך את אברהם בכל, וכתוב בדברי חיים שהכוונה הוא למדת הסתפקות. שבכל מצב שהש"ת מכניס את אברהם הוא הסתפק במצב ההוא, ולא ניסה להוציא את עצמו מהמצב ההוא. וכמו כן אנחנו צריכים לידע, שאם הש"ת הכניס אותנו במצב זה, המצב ההוא הוא הכי טוב ששייך בשבילנו, ולא יתכן אחרת. והכל כבר מתוכנן מששת ימי המעשה, ולא שייך לריב עם המצב. ריב הוא בענגליש פייטן, ויש לומר רמז, פייטן הוא מלשון פיוטים

כ"ה אלול תשפ"ג

אנו כבר עומדים בעזר השי"ת בשבוע של סליחות פרשת האזינו א'. בשנה זו יש פרשת האזינו א' והאזינו ב', ואנו נמצאים לפני ראש השנה, ויתכן לומר רמז האזינו א' שהכוונה הוא שה' שומע אותנו אפילו אם אנחנו אוחזים רק בא', בהתחלה. ואחרי ראש השנה נתנו לנו עשרת ימי תשובה והוא בבחינת האזינו ב'. אבל עתה אנחנו עוד בהאזינו א', וצריכים לנצל את הזמן כשאנחנו עוד בהאזינו א', ואפשר לבקש שנה מתוקה ומאירה.

מראש השנה ואילך כל עשרת ימי תשובה אנו אומרים שיר המעלות ממעקים קראתיך ה', וגו' קויתי ה' קויתה נפשי ולדברו הוחלתי. קויתי הם אויות קו יתי, 'קו' הוא מלשון קו התאריך, וקו הוא ישר, 'יתי' פירושו שיגיע. והפירוש הוא 'קו יתי', אם אנחנו רוצים שהישועה תגיע ישר, 'קויתי ה' קויתה נפשי', הנפש מצפה שהישועה תגיע מיד, ישר. העצה לזה הוא, 'ולדברו הוחלתי', ולדברו הוא גימטריא רמ"ח. כי האדם צריך בימים אלו, לעשות

לפני ראש השנה, הוא הזמן להתפלל שיהא לנו שנה טובה ומתוקה שנה בלי עגמת נפש. אנחנו אומרים בתפילות של ראש השנה 'ידעם איך יפארו'. שנדע איך להתפאר בפני הקב"ה, התנאה לפניו במצות. שיהיה לכולנו שנת אורה בכל הענינים, ושנה של עשירות בעל הענינים, ושנזכה לשמוע קול שופר של משיח בב"א.

הכנה לראש השנה כ"ד אלול תשע"ח

כבר עוד מעט ערב ראש השנה, אנחנו מבקשים שירבו זכויותינו, הרה"ק משינאווא זי"ע היה אומר יהי רצון שירבו שונאינו, והכוונה הוא שנצליח בשנה זו כל כך שיתרבה עלינו השונאים, כי מי שהוא מצליח יש לו הרבה שונאים.

פעם בא יהודי אל הרה"ק מרוזין זי"ע ואמר לו: אני רוצה לעשות תשובה, אבל אני מרגיש שאני לא יכול לעשות תשובה. שאל אותו הרה"ק מרוזין, כשחטאת, ידעת איך לחטוא? אמר לו: כשחטאתי לא ידעתי שחטאתי. רק אחר שחטאתי נודע לי שחטאתי. ענה לו הרה"ק קודם תעשה תשובה, ואחר כך תתודע איך לעשות תשובה.

שאנחנו אומרים בימים אלו, הפיוטים בנויים על חרוזים בלשון הקודש, וכמו כן הוא בענינינו, כל מה שננסה לריב עם המצב, אנחנו רק נגיע לאותו המצב עוד פעם ועוד פעם, כמו חרוזים שמסיים שוב ושוב כמו שהיו לפניו. ואנחנו צריכים לקבל כל מצב שהוא בשמחה, והשי"ת ישפיע עלינו אורות גדולות וכל טוב.

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי. 'האזינו השמים', דברים הנוגעים לשמיים, קשה מאוד לנו לקיימם, 'ואדברה', דיבור הוא לשון קשה. 'ותשמע הארץ אמרי פי', עניני ארציים מגיע לנו בקלות, אמירה הוא לשון רכה. והפסוק מסיים במילות 'פי', 'ופ' ו' הם ביחד צדיק. וצריכים להיות צדיק ולידע שככה הוא הטבע שדברים הנוגעים לשמים מגיע לנו בקושי, ועניני ארציים בקלות.

ואנו אומרים בכל שבת בערב מגן אבות בדברו, 'מגן אבות', צריך להגן על רצונותי ית"ש, 'בדברו', אפילו כשקשה לאדם לקיימם. דייקא משום שקשה לקיימם צריכים לידע שאם נעשה כל מה שביכולתנו בסוף נגיע לקיימם.

ועתה בהזמן שאנחנו נמצאים עכשיו בפרשת האזינו א', עוד

לעבודת ה' שלא נילך אחר המותרות, ואנחנו מקיימים מאויבי תחכמונו, שבעבודת ה' אנחנו עושים יותר ממה שצריכים, והוא בחינת מאה פעמים ואחת, ומי שעושה מאה פעמים ואחת הוא משבר בזה את מדת הדין מדת אלקים, כי מדת אלקים הוא פ"ו והוא הטבע, ואם הוא עושה פעם אחת יותר, הוא כבר לא פ"ו מדת אלקים, ואם אנחנו עושים פעם אחד יותר ממאה, הוא כבר יותר ממדת אלקים, וזהו 'האילים', תיבות האילים הם אלקים ועוד ל', וזה קאי על ישראל שהם בבחינת י'.

הנה זה עומד אחר כתלינו, 'כתלינו, הוא 'כותל' גדר, אם אנחנו עושים גדרים וסייגים, ואנחנו חיים עם האמונה, הוא עושה את עצמו כעוור לפני הקב"ה, הקב"ה נותן לו כל מה שהוא צריך בלי חשבונות, כמו שהוא מתנהג עם הקב"ה בלי חשבונות, ואם הוא עובד את ה' ביותר ממה שהוא צריך, גם הקב"ה נותן לו יותר. וכשמגיע לגדרים וסייגים, ידוע שמי שהולך בדרך ושומר את עיניו, אז הוא עת רצון גדול מאוד, ובה הוא מסובב את עיניו שלא להסתכל על מה שלא צריך, בזה הוא מעורר את בחינת הבטה, ובחינת ההבטה הוא ראייה יותר חזקה, והוא גורם שהקב"ה יביט

בראש השנה דנין אותנו על כל דבר אפילו קטן שבקטנים, שבכלל אין יכולים לראותם. החזון איש ישב פעם בחדרו ודיבר עם תלמידו בלימודים, ובאמצע הלימוד הגיע יתוש והפריע להחזון איש, והתלמיד רצה לסלק את היתוש. אמר לו החזון איש: זה יתוש של ראש השנה, כי בראש השנה כבר פסקו מן השמים שיתוש זה יפריע לי.

אלו"ל ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי. וזה פסוק בשיר השירים. שכתוב שם: דומה דודי לצבי או לעופר האילים הנה זה עומד אחר כתלינו. 'דומה דודי'. ידוע מכמה ספרים ה' צלך, כי כמו שהאדם מתנהג ככה מתנהגים עמו מן השמים. וזה דומה דודי 'לצבי'. הגימטריא של 'צבי' הוא ק"ב, כמו אמונה. אדם שחי עם האמונה, ואינו רוצה להבין, אומר הקב"ה על תפילותיו, אני לא רוצה להבין את התפילות שלך ואני נותן לך בקשותיך. 'או לעופר האילים', לעפר בגמטריא ש"פ, והוא מלשון פש ליה עשרה. פש הוא לשון של מותרות, והכוונה הוא על המותרות שהיצר הרע מגרה אותנו שנלך אחר המותרות בגשמיות. ואנחנו משתמשים בהמותרות להיפוך ממה שהיצר הרע רוצה מאתנו, רק אנחנו משתמשים עם מדת המותרות

זקוקים ונמשכים ומחוברים להקב"ה, כמו בהקזת דם.

ראיתי בספרים שכתוב אתם נצבים היום, אתם הם אותיות אמת, והכוונה הוא שצריכים להסתכל שהיום שלו יהיה נצב באמת כראוי וכנכון, ולא רק שיהיה נראה כך, רק שיהיה באמת כך.

כתוב בפרשת נצבים הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. ויש נקודות מעל התיבות, וזה בא לרמז, כי ידוע שאצל הצדיקים היה העבודה לעלות את הניצוצות, ואנחנו בטוחים שהיום גם יש צדיקים כאלה, ואיתא בספרים שכל הנשמות של דורות הקודמים הם נכללים בכל אחד ואחד מאתנו, ואנחנו גם צריכים להעלות את הניצוצות. וזהו הנסתרות, הם הדברים הנסתרים אלו הנקודות, שאנחנו לא יודעים מה הם אלו הנקודות, ואפילו שהצדיקים אומרים לנו מה הם הנקודות, אבל זה נקרא בשם טמיר ונעלם. על כל פנים הנסתרות עולה על הנקודות שהם למעלה מהתיבות ונגלות הם התיבות עצמם, ואותיות הנגלים הם בגמטריא רפ"ח, וזה קאי על הניצוצות שצריכים לתקן.

ואנחנו הפשוטי עם לא יודעים

עליו בעינא פקיא, שהוא יותר מסתם הבטה. כי כתוב כשיהודי הוא בעת צרה הקב"ה מסתכל עליו בעינא פקיא, אבל אם אנחנו רוצים שהקב"ה יסתכל עלינו בעינא פקיא בכל זמן וזוהו אנחנו מנע את עת הצרה, זה יתכן רק עם נשמור את ענינו. וזהו הכוונה, דומה דודי לצבי או לעופר האילים קאי על האמונה והמותרות שהשי"ת נותן לו בלי חשבונות, והוא נותן לו יותר ממה שמגיע לו, וגם שהשי"ת משגיח עליו בעינא פקיא בכל זמן ובכל עת, אם הוא שומר את ענינו. וזה גם משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים, כמו אב שיש לו בן שהוא בחדר הניתוחים, ולא נותנים להאב ליכנס להחדר, אבל האב משגיח מן החלונות, והוא לא מוריד את עיניו מבנו, והוא רוצה לראות שבנו כבר יצא משם. כך הקב"ה מתנהג עמנו, הוא משגיח מן החלונות ומציץ מן החרכים, וצופה ומביט שכבר נצא מכל הצרות.

לולי האמנתי לראות בטוב ה', האותיות לולי הוא נקוד, כל נקודה הוא ארבעים וביחד עם לולי נמצא ק"ז, והוא מלשון הקזת דם, וכמו כשמוציאים דם, הדם יוצא דרך צינור, והצינור מחובר לכלי, וצריך לידע, שכמו בהקזת דם הדם יוצא ונמשך מהצינור להכלי. כך אנחנו

הניסים שנעשה לנו במצרים. וכמו כן עתה כשנכנסים לשנה החדשה, צריכים להודות להקב"ה על החסד שעשה עמנו בשנה העברה, ובזה שאנחנו מודים, נעשה עת רצון למעלה שנוכל לבקש על להבא. השי"ת יעזור שיתקיים על תטשנו ה' אלקינו לנצח, ונזכה לכתובה וחתימה טובה ולשנת גאולה וישועה.

איך לעלות הניצוצות אבל במעשה הפשוט שאנחנו עושים בזה נעשה התיקונים הגדולים. ובזה שאנחנו מקיימים המצות בפשטות כפי שכלינו, ובזה נעשה כל התיקונים מאליהם. ובזה שאנחנו מקיימים רחמנא אמר תקעו, בזה אנחנו מעלים את כל הסודות שמכוסים תחת התקיעות.

בפרשת כי תבוא כתוב והגדתי היום, היום קאי על ראש השנה, הגדה הוא מלשון 'הגדה של פסח', ששם אומרים את כל

